

عنوان مقاله:

بهبود و بهسازی سازمانی با رویکرد روابط انسانی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های جدید در مدیریت و حسابداری، دوره 4، شماره 8 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

احمد رضا اسکندری - دانشجوی دکترای تخصصی دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرج، ایران

جعفر حسنلو - کارشناس ارشد مدیریت امور فرهنگی

محمدصادق رزاقی - کارشناس ارشد مدیریت اجرایی

خلاصه مقاله:

از آنجا که امروزه منابع انسانی با ارزشترین عامل تولید و مهمترین سرمایه هر سازمان و منبع اصلی زاینده مزیت رقابتی و ایجادکننده قابلیت های اساسی هر سازمان است، پس یکی از عمده ترین برنامه ریزی های سازمانی، برنامه ریزی منابع انسانی در جهت بهبود و بهسازی سازمانی است. عامل مهم برای وجود برنامه ریزی منابع انسانی، برنامه ریزی جهت نیل به نیازهای مهارتی، آموزشی و در نهایت بهسازی منابع انسانی است. از طرفی رسیدن به اهداف سازمان بستگی به توانایی کارکنان در انجام وظایف محوله و انطباق با محیط متغیر دارد. اجرای آموزش و بهسازی نیروی انسانی سبب میشود تا افراد بتوانند متناسب با تغییرات سازمانی و محیط، بطور موثر فعالیت هایشان را ادامه داده و برکارایی خود بیفزایند. در این مقاله علاوه بر بیان نقش آموزش و روابط انسانی بر بهبود و بهسازی سازمانی، اهمیت و ضرورت آن نیز بیان می گردد.

کلمات کلیدی:

بهبود و بهسازی، روابط انسانی، ارزشیابی، روابط سازمانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/764640>

